

SFS 2003:367

Utkom från trycket
den 17 juni 2003

Lag om lastning och lossning av bulkfartyg;

utfärdad den 5 juni 2003.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller

1. alla bulkfartyg, oavsett i vilken stat de är registrerade, som anlöper en terminal för att lasta eller lossa fasta bulkklaster, och

2. alla terminaler som anlöps av sådana bulkfartyg.

Lagen skall dock inte tillämpas

1. på terminaler som endast i undantagsfall används för lastning och lossning av fasta bulkklaster, eller

2. när lastning och lossning sker endast med bulkfartygets egen utrustning.

Definitioner

2 § I lagen används beteckningar med följande betydelse.

<i>Beteckning</i>	<i>Betydelse</i>
1974 års SOLAS-konvention	Den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss samt därtill hörande protokoll och ändringar.
BLU-koden	Koden för säker lastning och lossning av bulkfartyg såsom den återges i bilagan till IMO:s resolution A.862(20).

¹ Prop. 2002/03:109, bet. 2002/03:TU5, rskr. 2002/03:191.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/96/EG av den 4 december 2001 om fastställande av harmoniserade krav och förfaranden för säker lastning och lossning av bulkfartyg (EGT L 13, 16.1.2002, s. 9, Celex 32001L0096), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG (EGT L 324, 29.11.2002, s. 53, Celex 32002L0084).

– Ett fartyg som är byggt med enkelt däck, toppvingar och hoppertankar i lastrummen, och som huvudsakligen är avsett att frakta fasta bulkklaster, eller

– ett malmfartyg, dvs. ett havsgående fartyg med enkelt däck med två längsgående skott och dubbel botten i hela lastlådan, och som är avsett att frakta malm endast i de mellersta lastrummen, eller

– ett kombinationsfartyg enligt definitionen i regel II-2/3.27 i 1974 års SOLAS-konvention.

IMO

Förenta Nationernas Internationella Sjöfartsorganisation

Fast bulklast

Fast bulklast enligt definitionen i regel XII/1.4 i 1974 års SOLAS-konvention, med undantag av spannmål enligt definitionen i regel VI/8.2 i 1974 års SOLAS-konvention.

Terminal

Varje fast, flytande eller rörlig anläggning som är utrustad och används för att lasta eller lossa fasta bulkklaster i eller ur bulkfartyg.

Terminaloperatör

Ägaren av en terminal eller den fysiska eller juridiska person till vilken ägaren har överlämnat ansvaret för den lastning och lossning av ett enskilt bulkfartyg som utförs vid terminalen.

Terminalrepresentant

Den person som utsetts av terminaloperatören att ha det övergripande ansvaret för och rätten att vid terminalen kontrollera lastningen eller lossningen av ett enskilt bulkfartyg.

Erkänd organisation	En organisation som erkänts i enlighet med artikel 4 i rådets direktiv 94/57/EG om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed ³ , senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG ⁴ .
Flaggstatens administration	De behöriga myndigheterna i den stat vars flagg bulkfartyget har rätt att föra.
Behörig myndighet	En nationell, regional eller lokal myndighet i en medlemsstat som enligt den nationella lagstiftningen har befogenhet att tillämpa och verkställa kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/96/EG om fastställande av harmoniserade krav och förfaranden för säker lastning och lossning av bulkfartyg ⁵ , senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG ⁶ .
Lastinformation	De upplysningar om lasten som krävs enligt regel VI/2 i 1974 års SOLAS-konvention.
Lastnings- eller lossningsplan	Den plan som avses i regel VI/7.3 i 1974 års SOLAS-konvention och som har den form som anges i bilag 2 till BLU-koden.
Bulkdensitetsdeklaration	De upplysningar om lastens bulkdensitet som skall lämnas enligt regel XII/10 i 1974 års SOLAS-konvention.

3 § Vad som sägs i denna lag om redare skall även gälla den som i redarens ställe utövar ett avgörande inflytande över fartygets drift.

På samma sätt skall det som sägs om befälhavare även gälla den som av befälhavaren har utsetts att ansvara för lastning eller lossning.

³ EGT L 319, 12.12.1994, s. 20 (Celex 31994L0057).

⁴ EGT L 324, 29.11.2002, s. 53 (Celex 32002L0084).

⁵ EGT L 013, 16.1.2002, s. 9 (Celex 32001L0096).

⁶ EGT L 324, 29.11.2002, s. 53 (Celex 32002L0084).

Bemyndiganden

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka krav som bulkfartygen skall uppfylla för att anses lämpliga för lastning och lossning av fasta bulklaster, och

2. vilka krav som en terminal skall uppfylla.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får även meddela närmare föreskrifter om

1. sådana informationsbroschyrer och kvalitetssäkringssystem som avses i 6 § 4 respektive 5,

2. befälhavares skyldigheter i samband med lasthantering,

3. terminalrepresentantens skyldigheter,

4. förfarandet inför och i samband med lastning och lossning av bulkfartyg, och

5. sådana lastnings- och lossningsplaner som avses i 9 §.

5 § Regeringen bestämmer den myndighet som skall utöva tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i denna lag och bestämmelser som har meddelats med stöd av lagen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om tillsynen och om avgifter till staten för denna.

Terminaloperatörens ansvar

6 § Terminaloperatören skall

1. förvissa sig om att ett bulkfartyg kan lastas eller lossas på ett säkert sätt genom att kontrollera att fartyget uppfyller de krav som har föreskrivits med stöd av 4 § första stycket 1,

2. kontrollera att en terminal uppfyller kraven i de bestämmelser som har meddelats med stöd av 4 § första stycket 2,

3. ansvara för att en eller flera terminalrepresentanter utses,

4. ansvara för att informationsbroschyrer utarbetas och tillhandahålls befälhavaren på bulkfartyg som anlöper terminalen för att lasta eller lossa fasta bulklaster, och

5. ansvara för att ett kvalitetssäkringssystem utvecklas, genomförs och upprätthålls.

Befälhavarens ansvar

7 § Befälhavaren skall

1. ansvara för att lastning och lossning av bulkfartyget sker på ett säkert sätt,

2. i god tid före fartygets ankomst informera terminalen i enlighet med de bestämmelser som meddelats med stöd av 4 § andra stycket 4,

3. innan lastning sker kontrollera att han eller hon har fått nödvändig lastinformation och, om så krävs, en bulkdensitetsdeklaration för fast bulklast, och

4. i övrigt fullgöra de skyldigheter som följer av denna lag eller av bestämmelser som har meddelats med stöd av 4 § andra stycket 2.

Terminalrepresentantens ansvar

8 § Terminalrepresentanten skall

1. utan dröjsmål till befälhavaren och till den myndighet som regeringen utser med stöd av 5 § anmäla sådana uppenbara brister ombord på ett bulkfartyg och andra sådana omständigheter som kan äventyra säkerheten vid lastning eller lossning av fasta bulklaster, och

2. i övrigt fullgöra de skyldigheter som terminalrepresentanten har enligt denna lag eller enligt bestämmelser som har meddelats med stöd av 4 § andra stycket 3.

Förfarandet i samband med lastning och lossning

9 § Innan fasta bulklaster lastas eller lossas skall befälhavaren och terminalrepresentanten komma överens om en lastnings- eller lossningsplan.

10 § Med förbehåll för befälhavarens rättigheter och skyldigheter enligt regel VI/7.7 i 1974 års SOLAS-konvention skall den myndighet som regeringen utser med stöd av 5 § stoppa lastning och lossning av fasta bulklaster om det finns klara indikationer på att lastningen eller lossningen medför säkerhetsrisker för fartyget eller besättningen. Myndigheten skall även ingripa om befälhavaren och terminalrepresentanten inte är överens om hur lastningen eller lossningen skall ske och ett ingripande krävs för att upprätthålla säkerheten eller skydda den marina miljön.

Skador i samband med lastning eller lossning

11 § Om fartyget eller dess utrustning skadas i samband med lastning eller lossning skall terminalrepresentanten rapportera detta till befälhavaren.

12 § En skada som uppstår i samband med lastning eller lossning skall repareras om det är nödvändigt för att fartygets eller besättningens säkerhet skall upprätthållas.

13 § Om en skada på fartyget eller dess utrustning är sådan att fartygets sjövärdighet försämras och försämringen inte är obetydlig, skall terminalrepresentanten lämna information om skadan till den myndighet som regeringen har utsett med stöd av 5 § samt till flaggstatens administration eller till en erkänd organisation som staten företräds av. Myndigheten skall därefter, med beaktande av eventuella synpunkter från fartygets befälhavare samt den administration eller organisation som nyss sagts, avgöra om fartyget måste repareras innan det får avgå.

Om myndigheten anser att en omedelbar reparation är nödvändig skall myndigheten förbjuda fartyget att avgå från terminalen. Ett sådant beslut skall innehålla uppgifter om de åtgärder som skall vidtas innan fartyget får avgå och när åtgärderna senast skall vidtas.

14 § Ett beslut enligt 13 § andra stycket får förenas med vite. Ett förbud som förenas med vite får riktas till fartygets befälhavare, redare eller ägare.

15 § Ett beslut enligt 13 § andra stycket skall gälla till dess att nödvändig reparation har utförts och godkänts av den myndighet som har fattat beslutet och fartygets befälhavare samt betalning har erlagts eller säkerhet ställts för de kostnader för tillsynsförrättningen som enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen skall betalas av redaren eller fartygsägaren.

16 § Om någon inte inom den förelagda tiden vidtar en åtgärd som åligger honom eller henne enligt beslut som har meddelats med stöd av 13 § andra stycket, eller om han eller hon inte kan underrättas om beslutet utan sådant dröjsmål som äventyrar syftet med beslutet, får den myndighet som har fattat beslutet låta verkställa åtgärden på bekostnad av redaren eller fartygets ägare. Detsamma gäller även i andra fall när ett beslut har meddelats om att omedelbar åtgärd krävs men det inte kan förväntas att åtgärden kommer att vidtas av den som beslutet riktar sig till.

17 § Den myndighet som med stöd av 13 § andra stycket har förbjudit ett fartyg att avgå skall genast anmäla beslutet till polis-, tull- och lotsmyndigheterna, Kustbevakningen samt den berörda hamnen. Polismyndigheterna och Kustbevakningen skall, om det behövs, vidta åtgärder för att förhindra att förbudet överträds. Tull- och lotsmyndigheterna skall, så länge förbudet gäller, inställa de förrättningar för fartygets resa som ankommer på dem.

18 § Ett beslut enligt 13 § andra stycket gäller omedelbart om inte annat beslutas.

Beslutet får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

Ansvar

19 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms

1. den terminaloperatör som uppsåtligen eller av oaktsamhet inte fullgör sina skyldigheter enligt 6 §,

2. den befälhavare som uppsåtligen eller av oaktsamhet inte fullgör sina skyldigheter enligt 7 §, och

3. den terminalrepresentant som uppsåtligen eller av oaktsamhet inte fullgör sina skyldigheter enligt 8 §.

20 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot ett förbud som har meddelats med stöd av 13 § andra stycket.

21 § Överträds ett förbud som har meddelats med stöd av 13 § andra stycket döms fartygets redare eller ägare som om han eller hon själv hade begått gärningen, om han eller hon underlåtit att göra vad som skäligen kunnat fordras för att förhindra det inträffade.

22 § Om ett förbud enligt 13 § andra stycket har förenats med vite, skall den som bryter mot förbudet inte dömas till ansvar.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2004.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

Ulrica Messing
(Näringsdepartementet)

